

COI VẬY MÀ HỒNG PHẢI VẬY

Tháng 4 Năm 1999, người đứng đầu chính phủ Pakistan, Thủ tướng Nawaz Sharif đến Hoa Kỳ và gặp gỡ Tổng thống Bill Clinton tại Tòa Bạch Ốc để yêu cầu Hoa Kỳ trợ giúp Pakistan trong cuộc xung đột leo thang với Ấn Độ tại Kashmir. Bruce Riedel, nguyên là một trong những thành viên cao cấp trong Hội Đồng An Ninh Quốc Gia Mỹ đã thổ lộ với báo chí rằng:

– Tôi không thể nào quên ngày hôm đó, ngày 7/4/1999, vì tôi đã chứng kiến một cuộc đối thoại nặng nề chưa từng có với người đứng đầu chính phủ Pakistan của Tổng thống Bill Clinton. Bill Clinton đã sùng sộ với Sharif rằng Ông có biết nguy cơ chiến tranh hạt nhân tới gần thế nào rồi không? Có biết rằng quân đội nước ông đã triển khai các tên lửa mang đầu đạn hạt nhân sẵn sàng nhắm bắn Ấn Độ không?...

Năm 1999, xung đột nổ ra ở Kargil, khi quân đội Ấn Độ và Pakistan giao tranh giành quyền kiểm soát các cao điểm chiến lược dọc theo LOC. (LOC là ranh giới phân chia lãnh thổ Kashmir thành ba vùng kiểm soát của Ấn Độ–Pakistan và Trung cộng) Những năm tiếp theo, xung đột trực tiếp giảm dần với nhiều lệnh ngừng bắn cục bộ được ký kết. Tuy nhiên, Ấn Độ đã tăng cường đáng kể hiện diện quân sự của mình ở Kashmir.

Cũng cùng năm đó, năm 1999, cựu Tổng thống Hoa Kỳ Bill Clinton đã có nhận định như sau:

– Giới tuyến phân chia Kashmir là nơi nguy hiểm nhất thế giới. Nơi có thể bùng nổ một cuộc chiến tranh thảm khốc bất cứ lúc nào!

Trong tình trạng cả thế giới đang căng thẳng vì chiến tranh Nga–Ukraine chưa được giải quyết, chiến tranh ở dải Gaza có mọi bùng phát trở lại, Houthi ở Yemen ngang đầu cứng cổ vẫn còn gây rối, chiến tranh thương mại Mỹ–Trung leo lên đến bậc thang gần như cuối cùng có cơ bùng nổ qua một lãnh vực khác... thì quan hệ vốn đã căng thẳng sau hàng thập niên xung đột giữa hai quốc gia láng giềng Ấn Độ–Pakistan nay lại rơi vào tình trạng chiến tranh xung đột bằng võ lực.

Ấn Độ cho biết đã tấn công tên lửa 9 địa điểm tại Pakistan, bao gồm cả khu vực tranh chấp Kashmir vào ngày 7/5/2025, nhằm đáp trả vụ tấn công khủng bố tại Kashmir hồi tháng trước (22/4/2025) làm hàng chục du khách thiệt mạng mà New Delhi cáo buộc Islamabad đứng sau.

Pakistan cho biết đang tính toán các biện pháp đáp trả vụ tấn công bằng tên lửa của Ấn Độ.

Hành động mới nhất của Ấn Độ nối dài danh sách những cuộc xung đột quân sự giữa hai quốc gia láng giềng sở hữu vũ khí hạt nhân.

Đây không phải là lần đầu tiên xung đột vũ trang giữa Ấn–Pakistan xảy ra, mà trước đây đã có rất nhiều lần, lực lượng quân sự đôi bên đã từng nổ súng vào nhau trên phần đất đang tranh chấp Kashmir sau Đệ Nhị Thế Chiến.

– Năm 1947, sau khi giành được độc lập từ Thực Dân Anh, chiến tranh giữa Pakistan và Ấn Độ bùng nổ vì tranh giành quyền kiểm soát Kashmir khiến hàng trăm người chết.

– Năm 1965, hàng ngàn quân ly khai được Pakistan hậu thuẫn đã xâm lược Ấn Độ, Nga nhảy vào làm trung gian sau cuộc giao tranh đẫm máu và hàng nghìn người chết.

– Năm 1971, Pakistan đã đưa quân vào phía đông lãnh thổ của mình, Đông Bengal, để đàn áp phong trào ly khai tại đó. Quân đội Ấn Độ can thiệp. Cuộc chiến kết thúc chín tháng sau đó với nền độc lập của vùng đất mang tên gọi Bangladesh, với cái giá phải trả là ba triệu người thiệt mạng.

– Năm 1989, Ấn Độ phải đối mặt với một cuộc nổi dậy ly khai mới khiến cộng đồng người Hindu ở Kashmir thuộc Ấn Độ phải chạy trốn đến các khu vực khác.

– Năm 1999, New Delhi cáo buộc Islamabad đã đưa các chiến binh Hồi giáo và binh lính Pakistan xâm nhập vào khu vực Kashmir của mình để kiểm soát sông băng Siachen, ở độ cao hơn 5,000m. Cuộc giao tranh ác liệt đã khiến hơn một nghìn người thiệt mạng.

Kể từ đó, các vụ tấn công diễn ra thường xuyên, chẳng hạn năm 2001, một cuộc tấn công xảy ra trước Hội đồng vùng Kashmir của Ấn Độ ở Srinagar khiến 38 người thiệt mạng. Sau đó vào năm 2008 tại Bombay, các chiến binh thánh chiến đã gây ra cái chết của 166 người. Năm 2019 Pakistan lại tấn công Ấn Độ khiến 40 lính Ấn tử vong.

(Trích Từ Wikipedia)

Tranh chấp giữa Ấn Độ và Pakistan về Kashmir là một lịch sử lâu dài nói hoài không hết. Năm 1947, quá trình chia tách Đế quốc Ấn Độ thuộc Anh dẫn đến sự hình thành của các quốc gia có chủ quyền là Pakistan tự trị với đa phần là người Hồi giáo và Liên hiệp Ấn Độ với đạo Hindu. Khi đó, chính quyền Kashmir, nơi phần lớn dân chúng theo đạo Hồi lại tuyên bố muốn sáp nhập Kashmir vào Ấn Độ. Người Hồi giáo Pakistan không thích điều đó. Một cuộc chiến thực sự bắt đầu và kết thúc được cũng là do những nỗ lực của LHQ. Cuộc chiến tranh đầu tiên giành quyền kiểm soát Kashmir cuối cùng kết thúc bằng một lệnh ngừng bắn do LHQ làm trung gian. Vào năm 1949, hai nước đã chính thức hóa đường ngừng bắn theo thỏa thuận được ký tại Karachi, thủ đô lúc bấy giờ của Pakistan. Đường ranh giới mới chia Kashmir thành hai phần. Pakistan kiểm soát các khu vực phía bắc và phía tây, cụ thể là Azad Kashmir, Gilgit, và Baltistan, trong khi Ấn Độ kiểm soát các vùng phía nam và đông nam, bao gồm Thung lũng Kashmir và Srinagar, thành phố lớn nhất khu vực, cũng như Jammu và Ladakh.

Dân số Kashmir phần lớn là người Hồi giáo, với khoảng 4 triệu người sống ở khu vực Kashmir do Pakistan cai quản và 13 triệu người ở Jammu và Kashmir do Ấn Độ cai quản. Nguồn gốc của sự khủng hoảng này bắt đầu ở sự kết hợp nguy hiểm giữa chủ nghĩa dân tộc tôn giáo cực đoan (Hồi Giáo) và chế độ cai trị độc đoán của giới quý tộc Ấn Độ (Hindu–Ấn Độ Giáo). Sau cuộc xung đột năm 2019, New Delhi tuyên bố là đã bình thường hóa Kashmir, nhưng thực tế là New Delhi đã tước bỏ các điều khoản hiến pháp trao quyền tự trị cho vùng lãnh thổ tranh chấp này. Chính sách của Thủ tướng Narendra Modi và đảng của Ông là Đảng Bharatiya Janata theo chủ nghĩa dân tộc Hindu, từ lâu áp ủ ý định xóa bỏ quy chế đặc biệt của bang duy nhất có đa số người Hồi Giáo ở Kashmir là bang Jammu. Modi đã siết chặt quyền kiểm soát của New Delhi đối với Kashmir và xói mòn bản sắc riêng của người Kashmir, nhất là người Kashmir theo Hồi Giáo.

Ngày 24/4/2025, sau hai ngày quân Pakistan tấn công vào lãnh thổ Kashmir (22/4/2025), Thủ tướng Ấn Độ Narendra Modi đã đọc một thông điệp như một lời cảnh báo cứng rắn đánh thép cho Islamabad:

– Chúng tôi (Ấn Độ) sẽ tìm ra và trừng trị mọi kẻ khủng bố cùng những kẻ hậu thuẫn cho chúng. Chúng tôi sẽ truy đuổi chúng đến tận cùng trái đất. Tinh thần Ấn Độ sẽ không bao giờ bị khuất phục bởi chủ nghĩa khủng bố. Chủ nghĩa khủng bố không thoát khỏi sự trừng phạt.

Theo thời gian, sự xung đột giữa Ấn Độ và Pakistan đưa đến một sự nhận định của giới quan sát chính trị ngày càng bất lợi cho Pakistan vì hai yếu tố. Thứ nhất vì bị ghép vào tội “liên hệ với khủng bố quốc tế” (như trường hợp Iran), thứ hai là một “partner” trọng yếu duy nhất trên con đường chiến lược của Tàu cộng hướng về Trung Đông, Châu Âu, Châu Phi qua ngã Karachi của Pakistan.

Ấn Độ với diện tích đất đai rộng lớn hơn 3 triệu km² và dân số hơn một tỷ tư người, theo truyền thống “bất bạo động” của Thánh Mahatma Gandhi (Ấn Giáo–Hindu), cho nên trên mặt tầng ngoại giao, Ấn Độ có nhiều thiện cảm hơn Pakistan.

Diện tích đất đai của Pakistan không bằng con số lẻ của Ấn Độ, nhưng vì bản chất “khát máu” của người Hồi Giáo quá khích cực đoan nên bị cả thế giới xem Pakistan và Afghanistan là cái “nôi” của khủng bố khát máu quốc tế. Nhưng quan trọng hơn hết là vào thời điểm này, thời điểm cuộc thương chiến Mỹ–Trung bùng nổ dữ dội thì lại xảy ra cuộc xung đột tại Pakistan.

Trong bài xạo sự “Trâu Bò Húc Nhau Ruồi Muỗi Chết” hôm 12/4/2025 xạo tôi đã viết:

... “Rõ ràng, bước đầu của chính sách thuế quan đối ứng của Trump là chặt hết mấy cái càng cua lớn bé của Ba Tàu để Chú Ba Tập không thể nào mon men bò trườn lên miệng thùng được. Một trong những cái càng chủ yếu của Bắc Kinh là Việt Nam vì địa lý chính trị.

Nói một cách khách quan và thực tế thì ‘Mỹ rất cần Việt Nam’ trong tiến trình đối phó với Bắc Kinh. Vị trí chiến lược của Việt Nam quan trọng gấp 10 lần Đảo Quốc Đài Loan, vì Việt Nam mới chính là cái ‘yết hầu’ (cổ họng) của Tàu. Có được cảng Cam Ranh, Mỹ sẽ không cần Okinawa hay Guam nữa và nếu còn đối đầu với Mỹ thì Tàu chỉ còn một con đường duy nhất bước ra đại dương là Pakistan, nhưng liệu Tàu có tin vào Hồi Giáo hay không lại một vấn đề khác...”

Ý xạo tôi muốn nói rằng từ bấy lâu nay, vì lợi ích của hai quốc gia Pakistan và Trung cộng, mà Islamabad ôm cả ba thế lực siêu cường vào vòng tay của mình. Đối với Bắc Kinh, Pakistan có một vị trí chiến lược không thua kém Việt Nam, vì cảng Karachi của Pakistan bước ra Ấn Độ Dương, tương tự như cảng Sài Gòn bước ra Thái Bình Dương.

Dự án chủ đạo trong Sáng kiến Vành đai và Con đường (BRI) của Tập Cận Bình là Hành lang kinh tế Trung Quốc–Pakistan (CPEC), vốn đi qua phần lãnh thổ phía Bắc Pakistan, phần lãnh thổ (Aksai Chin) mà Ấn Độ tuyên bố chủ quyền. CPEC mang lại cho Pakistan một vai trò trọng yếu không thể thay thế trong bảo đảm an ninh chiến lược của Trung Quốc, vì là tuyến đường đáng tin cậy duy nhất của Bắc Kinh ngoài Malacca giúp Trung Quốc tiếp cận Ấn Độ Dương, qua đó vô hiệu hóa các nỗ lực ngăn chặn của Hải quân Mỹ.

Sự xung đột Ấn Độ–Pakistan qua sự tranh chấp lãnh thổ Kashmir chỉ là “cái diện” bên ngoài, nhưng bên trong không đơn giản như ta tưởng. Đây là một vấn đề lớn không chỉ Nga, Mỹ, Tàu mà còn nhiều cường quốc liên hệ lịch sử trước đây cũng nhào vô ăn có. Cả hai đối thủ Ấn và Pakistan đều có vũ khí nguyên tử. Thật là khó khi một trong hai bên không tự kiềm chế được thì hậu quả không lường như cựu Tổng thống Bill Clinton than thở trước đây “Đường ranh giới kiểm soát Kashmir là ‘khu vực nguy hiểm nhất trên Trái đất’”. Bill Clinton khi đó đã ám chỉ có thể đối mặt với hậu quả nghiêm trọng nếu vũ khí hạt nhân được sử dụng. Không những chỉ lo ngại nguy cơ từ hai nước, mà các cuộc đụng độ giữa phiên quân và lực lượng an ninh Ấn Độ xảy ra thường xuyên.

Trong lúc chính quyền Trump đang phải đối phó với hàng chục hàng trăm vấn đề kế sách mới của Trump thì chiến tranh Ấn và Pakistan lại xảy ra, ngày càng có dấu hiệu leo thang căng thẳng hơn. Ngày 22/4/2025, quân Pakistan tấn công làng Pahalgam thuộc lãnh thổ Kashmir do Ấn Độ cai quản làm chết 26 người. Ấn độ mở ngay chiến dịch Sindoor không kích ngay lãnh thổ Pakistan, sự kiện này vẫn còn đang tiếp diễn chưa biết đi tới đâu.

Ngày thứ tư 6/5/2025, Trump nói “Tôi hy vọng hai nước có thể dừng lại các trận oanh kích lẫn nhau ngay bây giờ. Tôi hiểu rất rõ hai nước, và tôi muốn họ hòa thuận với nhau. Tôi muốn họ dừng lại và nếu cần, tôi sẽ sẵn sàng giúp đỡ...”.

Ở đây cũng xin nhắc lại cuộc xung đột Ấn–Pakistan năm 2019 cũng nhờ sự trung gian hòa giải của Trump nên chấm dứt ngay. Lần này thì cho đến giờ, cả hai Ấn Độ và Pakistan đều không yêu cầu sự hỗ trợ của Hoa Kỳ, tuy nhiên ai cũng biết Chính Phủ Hoa Kỳ luôn đóng vai trò hậu trường trong việc giúp hai quốc gia này thoát khỏi bờ vực chiến tranh toàn diện.

Lần này thì khác, khác nhiều lắm. Cái khác quan trọng nhất là Mỹ–Trung đang trong giai đoạn “đánh nhau dữ dội và khốc liệt” về thương mại và tiền tệ. Chính quyền Islamabad chắc cũng phải hiểu “trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết”, có sao lại đi gây chiến với Ấn Độ. Nếu cho rằng Islamabad dựa lưng vào Bắc Kinh hay Mạc Tư Khoa để là “giảm nhiệt” dùm cho Bắc Kinh thì là một sai lầm chính trị quá ngây thơ.

Đồng ý rằng, ngay trong lúc này, Washington rất bận rộn với những vấn đề quan trọng hơn là cái việc đi hòa giải cho hai anh chàng đánh nhau vì thịt heo với thịt bò, hơn nữa dưới thời Joe Biden, Hoa Kỳ đã rút phần lớn quân khỏi Pakistan kể từ sau thảm họa triệt thoái của Mỹ khỏi Afghanistan. Từ lâu, Washington vẫn tỏ thái độ thận trọng để không tỏ ra nghiêng về bên này hơn bên kia, nhưng lần này thì Mỹ đã vội vàng lên tiếng bên vực New Delhi là “Ấn Độ có quyền tự vệ chống lại khủng bố”, nhưng lời lẽ rất nhẹ nhàng và ôn hòa ám chỉ quân khủng bố chứ không phải lực lượng võ trang chính quy của Islamabad.

Trong nhiệm kỳ lần thứ nhất, chính quyền Trump đã gây áp lực rất mạnh mẽ lên Pakistan, tố cáo Pakistan đã dung túng cho các tổ chức khủng bố hoạt động tại Kashmir. Trong năm 2018, Mỹ đã cắt viện trợ quân sự cho Pakistan, viện lý do Islamabad “không hợp tác đầy đủ trong việc chống khủng bố”. Điều này làm gia tăng căng thẳng giữa Mỹ và Pakistan, và đây cũng là một nguyên động lực đẩy Pakistan dần dần rơi vào vòng tay của Bắc Kinh.

Trong nhiệm kỳ này (2025), Trump đang đối phó cuộc chiến Thương Mại với Tàu, trong khi Pakistan ngày càng phụ thuộc vào Trung Quốc về kinh tế. Pakistan từ vài năm nay đã trở thành mắt xích quan trọng trong dự án con đường tơ lụa của Trung Quốc. Cuộc chiến Ukraine và dải Gaza chưa có lối thoát, điểm nóng Kashmir có thể sẽ lại trở thành thách thức mới cho Tổng thống Trump.

Đây là điểm then chốt cho bài viết này.

Câu hỏi được đặt ra ở đây là “Nguyên động lực nào khiến cho Tổng thống Pakistan Asif Ali Zardari ra lệnh cho quân đội tấn công vào phần đất của Ấn Độ trong lúc thế giới đang trong tình trạng bất an bất ổn này!?”

Anything Possible!

Nga xúi, Tàu xúi, Mỹ xúi, Anh xúi, Pháp xúi... để Pakistan, một quốc gia nguyên tử, tạo ra thêm một “điểm nóng” hơn để giúp cho những điểm nóng khác hạ nhiệt?

Xạo tôi không phải là kẻ gấp lửa bỏ tay người, nhưng xạo tôi nghĩ rằng, Tàu xúi Pakistan là hữu lý nhất. Sau khi xảy ra vụ tấn công của quân Pakistan, Bộ ngoại giao Tàu cộng lên tiếng ngay ngày 23/4/2025: “Pakistan có quyền bảo vệ chủ quyền của mình”.

Như đã nói, Pakistan có vị trí chiến lược quan trọng nhất của Tàu cộng ở phía tây nam, cũng tương tự như Việt Nam ở đông nam. Trong kế hoạch “răn đe và bao vây” của Mỹ mấy thập niên qua, Tàu chỉ còn có hai lối ra biển là Pakistan và Việt Nam.

Dưới nhãn quan chính trị của “Người Mỹ”, sự quan hệ giữa Mỹ và Pakistan phần lớn là những câu chuyện “phản bội” lặp đi lặp lại nhiều lần, điển hình là Mỹ đang gần gũi thân thiết với Islamabad rồi lại đột nhiên cắt đứt viện trợ bất cứ lúc nào Toà Bạch Ốc thấy cần thiết. Giới chính trị thượng tầng của Mỹ thì nhận định rằng “Khi chúng ta ủng hộ Pakistan thì họ làm những việc chúng ta không muốn, và khi chúng ta trừng phạt Pakistan thì họ vẫn làm những điều trái ý chúng ta...”

Sau sự kiện “Nine One One 2001” quan hệ giữa Washington và Islamabad kháng khí hơn khi chính quyền George W. Bush Con gửi một tối hậu thư cho Islamabad yêu cầu Pakistan xác nhận duy trì mối quan hệ với Mỹ hay Taliban (Taliban chứa chấp Al Qaeda trú ngụ trong lãnh thổ Afghanistan). Pakistan vội vàng xác nhận Pakistan sẽ là đồng minh

tin tưởng nhất của Hoa Kỳ trong việc truy lùng nhóm Al Qaeda, và Islamabad được Washington tưởng thưởng vào năm 2004 khi được Mỹ xác nhận Pakistan là một “đồng minh chủ chốt” không thuộc khối NATO của Mỹ, qua đó tạo điều kiện cho Pakistan được tiếp nhận một số công nghệ và khí tài quân sự tiên tiến tối tân nhất của Hoa Kỳ.

Xưa khác nay khác.

George W. Bush thuộc Đảng Cộng Hòa, Donald Trump cũng Cộng Hòa. Nhưng Trump lại nhận định Pakistan một cách khó chịu và mỉa mai như thế này trên các trang mạng riêng của mình (quảng bá cho quần chúng bình dân):

– “*Hoa Kỳ thật ngu ngốc khi đã viện trợ hơn 33 tỷ Đô La cho Pakistan trong suốt 15 năm qua, và chúng ta không nhận được gì ngoài sự lừa dối, họ coi lãnh đạo của chúng ta là những tên ngốc. Họ còn cung cấp chỗ trú ẩn cho những tên khủng bố mà chúng ta đang săn lùng ở Afghanistan và họ cũng không hề giúp lại cho chúng ta một điều gì dù nhỏ nhất nhất. Chúng ta không thể tiếp tục như vậy được nữa!*”

Năm 2001, “môi tình puôn pán giữa nị với ngộ còn đang mặn nồng khăn khít... hớ...”.
Năm 2025, “Em ơi nếu mà sau này, giấc mộng không thành, thì đành đôi ngã chia ly chớ đừng u sầu làm chi...”

Để Kết:

Như phần trên xạo tôi đã viết: “Anything Possible! Nga xúi, Tàu xúi, Mỹ xúi, Anh xúi, Pháp xúi... để Pakistan, một quốc gia nguyên tử, tạo ra thêm một ‘điểm nóng’ hơn để giúp cho những điểm nóng khác hạ nhiệt? Xạo tôi không phải là kẻ gấp lửa bỏ tay người, nhưng xạo tôi nghĩ rằng, Tàu xúi Pakistan là hữu lý nhất...”

Để kết xin sửa lại là “Mỹ xúi Pakistan có lẽ hữu lý hơn...”

(Chữ “XÚI” ở đây xin hiểu là “chống lưng”).

Có những chuyện thấy vậy mà hồng phải vậy. Chính trị nghịch lý là như vậy. Nếu được như vậy thì tiếng chuông báo tử cho Bắc Kinh đã điểm.

Xạo Sự cho vui rồi bỏ. Ai muốn hiểu sao hiểu. Miễn Bàn!

*Thân Kính Chúc Cuối Tuần Vui Vẻ.
Út Bạch Lan E22*

*nguồn: internet eMail by **nam giang** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, May 12, 2025
tkd Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*